

komte 300,000 Kr. mindre, end den vil koste efter det foreliggende Forslag. Imidlertid blev Stillingen jo den efter Udvalgsbetænkningen i Fjor, at Udvalget ønskede at fritage Esbjerg for Udredelsen af de 40,000 Kr., men at det skulde have sit Forblivende med Udgiften til Vejanlægget. Dertil sluttede alle sig, ogsaa det ærede Mindretal. I Aar er der paa Foranledning af en Kritik, som blev fremsat i Fjor, til Dels af det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds, foretaget ny Undersøgelser, og derefter er Forslaget fremsat i en fra i Fjor forskellig Form, væsentlig forbedret, men ogsaa væsentlig fordyret. Det vil da findes ganske naturligt og endogsaa imødekommende, naar Regeringen i det foreliggende Lovforslag i Aar har rettet sig nøjagtigt efter det samlede Udvalgs Indstilling i Fjor og har strøget det Bidrag af 40,000 Kr., som Folketingets Ønsker og Afstemning i Fjor gik ud paa at stryge. At man derefter har opretholdt Vejen vil findes lige saa selvfølgelig, eftersom jeg ogsaa derved vidste mig at være i fuldeste Overensstemmelse med Udvalget fra i Fjor. Der var i Virkeligheden ikke nogen Motivering for Regeringen til at gaa videre paa Indrømmelsernes Vej.

I Aar har Udvalget imidlertid ment, at man kunde gøre endnu en Indrømmelse til Esbjerg, nemlig at nedsætte denne Bys Bidrag til Vejens Anlæg til Halvdelen. Naar jeg i Samraadet med Udvalget er gaaet med til at søge at faa Lovforslaget gennemført paa dets senere Vej ogsaa paa dette Grundlag, forekommer det mig dog at være ubilligt af den ærede Ordfører at fremstille min Holdning som om jeg, i Modsætning til det ærede Udvalg, skulde ville gaa Esbjerg for nær, og fremstille det saaledes, at der uden min Mellekomst, som fandt Sted efter Anmodning om Samraad, vilde have været Udsigt til, at Esbjerg Kommune var sluppen billigere. Thi der har slet ikke i det Samraad, det ærede Medlem har omtalt, og i Anledning af hvilket han angav mig som den strenge og som den, der stillede sig imod yderligere Indrømmelser, været rejst Spørgsmaal om yderligere Indrømmelser til Esbjerg. Det eneste, der forelaa, var Spørgsmaalet om, hvorvidt den Fordring, som nu findes i Udvalgets Forslag, skulde opstilles i den ene Form eller i den anden Form, og da sagde jeg, at hvis man opstillede den i den først paatænkte Form, var jeg ikke sikker paa, om det ikke kunde føre til, at Statsbanerne alligevel kom til at betale den hele Vej. Der var nemlig oprindelig

foreslaaet, at der ved Statsforanstaltning kunde anlægges en ny Vej, naar der forud var opnaaet Overenskomst med Esbjerg Kommune om at skaffe den fornødne Grund til Ordningen, deltage halvt i Udgifterne ved Vejens Anlæg og overtage Vedligeholdelsen. Denne Redaktion aabnede en Mulighed for, at denne Vej, som det er ganske nødvendigt for Statsbanerne at have ved Stationen i Esbjerg, og som vistnok ogsaa er nødvendigt for Esbjerg By, ikke vil kunne blive anlagt, medmindre man kunde komme til en Overenskomst med Esbjerg Kommune saaledes, at Esbjerg Kommune kunde komme i den Stilling at tvinge, om jeg saa maa sige, Staten til at anlægge denne uundværlige Vej, idet den ikke vilde gaa ind paa nogen Overenskomst om Vejens Anlæg. I den Anledning har jeg altsaa udtalt, at det Offer, Udvalget ønskede og forlangte, at Esbjerg Kommune skulde bringe, skulde udtrykkes tydeligt og klart i Ændringsforslaget. Jeg har aldeles ikke udtalt mig om dette Offers Størrelse, idet der aldeles intet har været fremme i saa Henseende. Jeg har kun udtalt, at det, der forlanges af Esbjerg, ogsaa maa kunne forlanges paa en saadan Maade, at man kunde være vis paa, at det var det, der blev udtrykt. Jeg tror, at den ærede Ordfører, som samtidig var Ordfører for Mindretallet, ved nærmere Eftertanke vil finde, at saaledes som jeg har refereret Sagen i Dag, forholder det sig ogsaa, at jeg aldeles ikke har stillet Forslag, som have forværret Stillingen for Esbjerg By, men at jeg kun har anmodet om, at vi ikke blot fik Fordringen opstillet paa Papiret, men at den Fordring, som blev stillet, maatte blive af en saadan Natur, at den blev effektiv, naar det kom til Stykket.

Jeg erkender, at Esbjerg Bys og Kommunes økonomiske Forhold ere af den Beskaffenhed, at de kræve, at særlige Hensyn tages. Spørgsmaalet er kun, om disse særlige Hensyn ikke ere blevne tagne saavel ved Regeringens Fremsættelse af det oprindelige Lovforslag i Fjor som ved Udvalgets Behandling, hvor man nedsatte Fordringerne til Esbjerg, og endelig i Aar, hvor man yderligere har nedsat dem. Det er naturligvis et Punkt, som der kan være forskellige Meninger om, hvorvidt det er muligt at nedsætte Kravet yderligere i Forhold til de herskende økonomiske Tilstande paa det Sted, Talen er om. Jeg mener i Virkeligheden, at man er kommen langt ned, men det er ganske umuligt for mig at afgøre, i hvilket Omfang Byrderne, selv